

Luk. 10,38-42

Sl. 73,23-28

Ap.G. 8,26-39

15.s.e.trin., den 9.9.2018

749 401 49 478 750 41 31

Vi begyndte med at synge en dejlig morgensang *I østen stiger solen op*. Her lyder en tak til Gud, fordi han giver os sol og lys og glæde hver morgen.

Der er meget at være glad for - hver eneste dag - også selv om vi kan opleve mange svære ting - sygdom, smerter, drillerier, mobning, håndværkere, der ikke overholder aftaler m.m. Midt i alle vore besværligheder har vi en Gud, som vi kan glæde os over og takke for.

Det kan ramle sammen på mange måder i vores liv. Det virker på en måde, som om det hele ramler sammen for Martha i den beretning, vi lige har hørt.

Martha har været stresset og haft travlt. Hun kunne næsten ikke nå det, hun skulle og så så hun, at hendes søster bare sad inde i stuen og lyttede til Jesus, når der var så meget, der skulle i ovnen. Da ramlede det for Martha.

De to søstre, Martha og Maria, var glade for Jesus. De havde også en bror, som hed Lazarus. Vi skal næste søndag høre om, at han blev syg og døde, men Jesus kom og gav ham livet tilbage.

Denne familie, Martha, Maria og Lazarus, var nogle af Jesu gode venner, som boede meget tæt på Jerusalem. Vi har indtryk af, at han besøgte dem flere gange, når han var på besøg i Jerusalem til de store fester, til påske, pinse og løvhyttefesten.

Martha tog imod ham. Hun inviterede ham hjem. Martha har været den udfarende kraft. Og hun har gjort det helt rigtige. Hun inviterede Jesus ind i sit hus. Hun sørgede for ham.

Vi hører, at Martha har travlt med at gøre klar til middagen, mens Maria sidder og lytter til det, som Jesus taler med de øvrige gæster om.

Jeg ved ikke, om du kender til, at man bliver lidt irriteret over en, som ikke hjælper til eller en, der ikke gør sit arbejde ordentligt. I, der går i skole, har måske oplevet, at en i gruppen ikke gjorde sin del af arbejdet. Måske var der en på fodboldholdet, som ikke gav den hele armen, da holdet spillede. Det var irriterende.

Hvis der går et stykke tid, så bliver man mere og mere irriteret. Man kommer til at udtale sig meget skrappt, når man endelig kommer og siger noget.

Det er ofte sådan, at når det hele ramler, så siger eller skriver man noget, som ikke skulle være sagt eller som måske skulle puttes i papirkurven i stedet for i postkassen, deletes i stedet for at mailles. Det er godt at tænke sig om i kærlighed. Men det kan være så svært.

Martha har nok været sur på Maria og kommer til Jesus og beder ham sige til Maria, at hun skal hjælpe til.

Vi bliver ofte opfordret til at bruge vore evner og kræfter i Guds Riges tjeneste. Vi skal give penge til missionen, bruge tid i genbrugsbutikkerne, købe lodsedler til sømandsmmissionen, soldatermissionen og Danmission og så videre. Vi skal lave

kaffe og sælge lagkager i Hjulmandens Hus eller til Herlev Festuge, som vi lige har haft og skaffe penge til dem, der det svært med økonomien her i vort sogn.

Alt det er godt. Det skal vi gøre. Det er en vigtig del af det at være en kristen. Vi skal følge Martha, når hun tager fat med mange gode ting.

Men nu står Martha der og siger: Jeg står i køkkenet og tjener dig og dine venner. Jeg har gjort en hel masse, men Maria ikke gør noget. Nu må du give hende besked på at hjælpe mig.

Man skulle tro, at det er Martha, der fortjener ros fra Jesus, fordi hun netop arbejder og sørger for, at både han og de andre kan få noget at spise.

Burde Jesus ikke rose hende og skynde sig at sige til Maria, at hun skal se at hjælpe til? Det var vel det, både Martha og vi andre, kunne forvente.

Men det var ikke det, Jesus gjorde. Jesus så, at også Martha havde et problem. Hun var så optaget af det, der skulle gøres, at hun var ved at glemme Jesus. Hun gjorde noget for Jesus, men hun var alligevel ved at glemme ham.

Maria har nok i begyndelsen været med til at hjælpe til i køkkenet. Men på et tidspunkt sætter hun sig ned ved Jesu fødder og lytter som en opmærksom elev.

Enhver lærer ved, at der er meget forskel på eleverne. Børn er normalt interesserede i at lære noget. Somme tider kan de stille mange gode spørgsmål, som er centrale. Til andre tider kan de stille spørgsmål, som gør, at læreren ikke når det, han havde sat sig for.

Nogle elever lader undervisningen gå ind ad det ene øre og ud ad det andet øre. Andre opsuger visdom og kan ikke få nok.

Maria var en meget opmærksom elev, der sad og lyttede til de kloge ord, som Jesus talte. Hun kunne ikke få nok. Hun måtte sætte sig ned og lytte, for hun fornemmede, at der her virkelig var noget at komme efter. Jesu tale gjorde en forskel.

Maria sad ved Jesu fødder og slugte hvert ord, han sagde. Det er lettere at forestille sig, når Jesus ikke sad til bords, men lå til bord, som det ofte skete dengang. Maria gjorde præcis det, som Moses talte om i sin afskedstale til israelitterne. Kort før Moses skulle dø, velsignede han sit folk og sagde:

Herren kommer fra Sinaj, bryder frem fra Se'ir... Du, som elsker folkene, i din hånd er alle de hellige; de sidder ved dine fødder, tager imod dine ord.

Maria sad ved Jesu fødder og tog imod hans ord. Vi kan glæde os med Maria, selv om vi ikke kan gøre det samme.

Men vi kan på en anden måde sætte tid af til at være sammen med Jesus. Der er grund til at bruge tid og kræfter på at læse i hans ord og høre det med møder og gudstjenester. Hans ord er et levende ord, der skaber troen i menneskehjerner.

Både Martha og Maria gør det, som er nødvendigt for at lære Jesus at kende. Martha inviterer Jesus med hjem og Maria sætter sig ved Jesu fødder og lytter til hans ord.

Martha havde travlt med mange ting, som var gode og værdifulde. Men hun havde ikke rigtigt fået øjnene op for det, som også var vigtigt, ja, som var endnu vigtigere: at lytte til Jesu tale.

Martha kommer til Jesus og beder ham forklare Maria, at der er brug for hende i køkkenregionerne. Det er forståeligt nok. Hvor tit har vi ikke selv tænkt: Det er dog mærkeligt, at Petersen ikke har tid til at gå ind i bestyrelsen i missionsforeningen eller i menighedsrådet. Hvorfor vil Søren og Annette ikke bruge en aften om ugen på at være med til at holde børne- eller juniorklub. Vi synes, at de godt kunne hjælpe lidt mere til? Måske er det også rigtigt, men vi kan let komme til at ligne Martha, der beder Jesus sende Maria hen til arbejdet.

Vi kommer på en måde til at overvurdere vores eget arbejde og har brug for at blive sat venligt og kærligt på plads af Jesus. Det var det, der skete, da han kærligt sagde: Martha, Martha. Netop i denne gentagelse af hendes navn ligger en kærlig omsorg for også denne søster.

En af mine forgængere i Herlev, Chr. Kalkar - hans navn står på en af præstetavlerne ved udgangsdøren - har i 1847 udgivet en bibeloversættelse med små kommentarer. De er ofte meget rammende. Her til denne beretning står der - det er gammelt sprog, men det kan forstås: *Det er ikke Marthas Færd i og for sig, der dadles, men at hun overvurderer den, og vil have Maria henviist til den som den vigtigste; Frelseren gjør hende opmærksom paa, at alle Bekymringer og Bestræbelser ere intet værd, uden de gaae ud fra og forenes i den ene, Stræben efter Guds Rige.*

Uden Marthas arbejde ville der ikke komme mad på bordet og festen ville ikke have været særlig festlig. Men der er alligevel noget, som er endnu vigtigere, og det er at sidde og lytte til Jesus. Der er ét, som er nødvendigt og det er den gode del, som Maria har valgt.

Det er ved at lytte til Jesu ord, at vi får næring til det liv, som blev født i dåben og det er det ord, Helligånden bruger, når han skaber og bevarer troen i menneskers hjerte.

Det at lytte til Jesu ord eller sidde og læse i det, skal ikke være en parentes i vor dagligdag, men være kraftkilden, som kan mærkes i vort liv, også når vi fortsætter i Marthas arbejdstjeneste.

Hvis vi skal kunne være som Martha, må vi suge næring til os som Maria. Vi må øve os i at være som Martha, men med Marias sind, som der er en, der engang har sagt.

Vi lære at lytte til Guds ord og leve i hans nærhed, så vi ikke i denne fortravlede verden glemmer det ene fornødne: at sidde ved Jesu fødder og lytte til hans livgivende ord.

Amen